

Formanden: Det ærede Medlem sagde jo før, at det var efter Aftale med sine Medforslagsstillere, at han tog Forslaget tilbage?

Poolfen: Ja.

Formanden! Jeg maa da spørge, om Nogen optager Forslaget. (Dphold). Da det ikke er Tilfældet, er Forslaget altsaa bortfaldet. Det ærede Medlem har freindeles Ordet.

Poolfen: Maaatte jeg endnu tilføie et Par Ord om Sagen i dens Almindelighed. Det Punkt, jeg nu har dvælet ved, er for mig saa vigtigt, at, hvis Lovforslaget bliver vedtaget uforandret i den Skikkelse, hvori det vedtoges ved 2den Behandling, da vil jeg ikke kunne give det min Stemme. Dgsaa i andre Henseender er jeg ikke tilfreds med Loven, og da hele Sagen nu foreligger i sin Almindelighed, skal jeg dvæle lidt ved et andet Punkt, og det er Systemet for Lønningerne. Jeg er nemlig af den Mening, at naar man skal vedtage en ny Lønningsmaade for Præsterne, da burde man gaa ud fra, at alle Embeder bleve lige høit lønne, og at der ialtsald kun blev en Forskjel som Følge af, at der var flere eller færre Kirker, og af Hensyn til Menighedens Størrelse og det med Embedet forbundne Besvær. Forøvrigt skulde Embederne være ens lønne, saaledes at Forskjellen i Lønningerne kun fremkom ved Alderstilleg. Det er nemlig ogsaa en Ustik, at Præsterne skulde efter den bestaaende og ifølge Forslaget ogsaa efter den fremtidige Ordning være nødsagede til at søge Forslyttelse den ene Gang efter den anden for at opnaa en bedre Løn. Det er jo dog langt hensigtsvigtigere, at Præsten, idet han vedbliver at tjene den samme Menighed, kan opnaa den samme Forfremmelse, som han nu kun kan opnaa ved Forslyttelse. Jeg har omtalt dette mellem ærede Meningsfæller, og det er ogsaa blevet udtalt fra andre Sider — i saa Henseende tror jeg f. E. at være enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) — men denne Tanke har fundet saa liden Tilslutning, at jeg ikke har dristet mig til at fremkomme med Forslag i saa Henseende. Jeg har imidlertid dog ikke

villet undlade at gjøre opmærksom paa denne Tanke, thi den kan jo saa ligge og gro, da det dog er muligt, at der slet ikke kommer nogen Løb ud af dette Lovforslag denne Gang.

Berg: Paa egne og Medforslagsstilleres Vegne skal jeg tillade mig at begrunde det af os stillede Endringsforslag til § 16. Dgsaa for mig var det Resultat, hvortil man i dette Punkt kom ved 2den Behandling, overraskende, men da neppe to Trediedele af Thingets Medlemmer deltog i Afgjørelsen, kunde man antage, at det ikke var Thingets sidste Ord i dette Spørgsmaal. Jeg tror, at det, hvorefter man i forrige Samling opnaaede Enighed mellem Folkething, Landsting og Regering angaaende Offeret, var saa betydelig bedre end det, der nu er vedtaget ved 2den Behandling, at der allerede deri indeholdtes en væsentlig Grund til, at Befolkningen i det Hele attraaede den Reform, som tilfjættedes ved dette Lovforslag. Saaledes som Lovforslaget er vedtaget ved 2den Behandling, er vel den juridiske Pligt til at offere bortfalden, men ellers Intet. Offring i Kirken kan efter dette Lovforslag vedblive, naar Præsten blot undlader at anfætte en Offerpsalme og at gaa op til Alteret, kan det slet ikke forhindres, at Menighedsmedlemmerne trods den Bestemmelse, der vedtoges ved 2den Behandling, vedblive med den Stik at gaa op til Alteret og offere. Jeg tror imidlertid, det er unnskeligt, at denne Stik ligefrem bliver forbudt. Jeg tror, man bør ligefrem forbyde, at Folk vel ikke ved juridisk Tvang, men ifølge en Slags moralsk Tvang, vedblive at følge enkelte ledende Personer, som af Hensyn til deres Forhindelse med Præster fastholde Stikken. Jeg tror, at Stemningen i Almindelighed er saa meget imod Offringen i Kirken, at det vilde være en Plej paa Forslaget og et stort Tilbagekridt i Sammenligning med, hvad der vedtoges ifjor, om vi ikke bestemt hævdede Forbudet mod Offring i Kirken. Dernæst kommer jeg til at omtale en anden Side af Sagen, nemlig den, som omhandles i det andet Punktum af første Stykke i vort Forslag. Der udtale vi, at det er ligefrem forbudt at yde eller modtage Gaver i Anled-